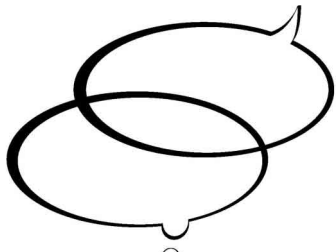

MIJN God, we zitten hier middenin verbouwingen. Zenuwslopend, stoffig en... frisjes. Bepaalde ramen moeten eruit, en dan merk je dat het 's ochtends nog best fris kan zijn. Toch ook al veel geleerd. Zonet zei ik tegen onze elektricien: „Ik leerde dat je nooit te goed kunt zijn.” Aan zijn gezicht kon je zien dat hij die wijsheid enigszins in vraag durfde te stellen. Ik corrigeerde, door aan te voeren dat een mens natuurlijk ook niet *onnozel* mag zijn. Die combinatie genoot meer bijval. „Daar,” zei hij, „ligt vaak het probleem. Wat is de grens tussen goed doen en mensen van je laten profiteren?” Dan was het mijn beurt om te beamen. Die ervaring deel ik immers. Waar ligt de grens tussen goed doen en grenzen stellen aan mensen die van je profiteren? Goed doen is een behoorlijk rekbaar begrip. En er is nergens een stippellijn die de grens met *onnozel* zijn aangeeft.

Mijmeringen met God

Weten hoe ik *niet* in het leven wil staan, is veel makkelijker. Ik zie mensen soms zo assertief opkomen voor zichzelf, dat het me bijna bang maakt. Alles in mij zegt dan spontaan: „Dat wil ik niet.” Ik zou het trouwens niet kunnen, zelfs al probeerde ik het. Het kan niet dat U, mijn God, ons heeft geschapen om enkel voor onszelf te leven en anderen in dienst te stellen van onze grillen. Op die manier kunnen wij nooit uw beeld en gelijkenis zijn.

*Mijn lieve God,
leer ons elkaar steeds opnieuw
in vertrouwen te ontmoeten,
alleen op die manier
kan uw liefde zich waarmaken
en blijft U zichtbaar
te midden van ons.*

Goed doen

ANITA GALLE

Het beeld van de graankorrel die in de aarde moet vallen en openbreken alvorens vrucht te kunnen dragen, is voor mij in die zin een dierbaar symbool. De zelfbetrokkenheid van mensen dient opengebroken. Ik ben ervan overtuigd dat een mens pas zijn geluk vindt, als hij anderen gelukkig maken kan. Als anderen bij hem een luisterend oor vinden. Als hij meeleeft. Een mens wordt pas mens, als een ander hem ziet, kent, aanspreekt. De ander is geen hinderpaal voor ons geluk. De ander is geen omweg. Word ik bij momenten al eens ontmoedigd, vooral wanneer ik merk dat van mijn goedheid misbruik wordt gemaakt, dan denk ik daaraan.

Wat ik daarom niet kan verstaan, mijn God, is dat mensen jaloers zijn op anderen. De basis daarvan is toch ontevredenheid over zichzelf, over het eigen leven. Jaloezie maakt een mens slechts ongelukkig. Ik zou die mensen willen vragen: „Waarop verkijk jij je bij de andere? Wat vergeet je dat je zelf hebt?” In plaats van positief naar anderen gericht te zijn vanuit een

openheid, is vergelijking met anderen hier de norm. In plaats van elkaar te stimuleren, is er een blik van afgunst.

Het tegendeel is zo deugddoend: andermans talenten zien, en bewonderen wat zij ermee doen. Hebben we zelf ook niet af en toe een schouderklopje nodig in al wat we ondernemen? Dat geldt voor iedereen. Ik denk dat U, mijn God, geregeld uw hand op onze schouder legt om ons te stimuleren, om ons de moed en de kracht te geven dat we de talenten die we van U gekregen hebben, laten renderen.

Als persoon ben ik iemand die anderen makkelijk vertrouwen geeft. Ik vind dit een basishouding, doe het als het ware spontaan. En dat vanuit de overtuiging dat, wanneer je vertrouwen geeft en open bent, je ook vertrouwen waardig bent. Ik blijf daarvoor kiezen, ook al loop ik al doende af en toe tegen de lamp. Mensen kunnen vertrouwen werkelijk met de voeten treden.

Het is en blijft pijnlijk te vernemen hoe mensen achter je rug dingen rondstrooien. Het is goed me ook op die momenten naar U te keren, mijn God. Ik voel aan dat ik anders misschien een soort tegenactie zou willen ondernemen. Dat wil ik niet. Ik wil daar niet in geloven. Ik wil niet worden meegezogen in een spiraal van actie en reactie. Het is niet omdat iemand jou iets doet, dat jij hetzelfde moet doen. Het komt er op aan onze energie in het goede te investeren. Dan zijn we uw kinderen, mijn God.

OMROEP

• 29 mei, omstreeks 22.50 uur, NPS via Nederland 2. Donderdag, en dus alweer een hoogdag voor de liefhebbers van non-fictie met diepgang. In *Holland Doc*, serie auteursdocumentaires van de Nederlandse openbare omroep, kunt u vandaag *Eeuwige Moes* van de hand van Catherine van Campen bekijken. Van 1996 tot 2002 teelden Ruurd Walrecht en zijn echtgenote Yvonne Kuiper in hun kwekerij *De oerakker* op Allardsoog een groot arsenaal aan historische groenten- en fruitrassen, evenals graanrassen. Bedoeling was honderden bedreigde rassen voor uitsterven te behoeden en aldus de biodiversiteit voor de toekomst te bewaren. Een groene ark te midden van een wereld vol oprukkende genen-manipulatie? Moege-streden en tegengewerkt vanuit de overheid, emigreerden Walrecht en Kuiper naar Zweden, hun levenswerk achterlatend in de genenbank van Wageningen. Met hen verdween een schat aan unieke kennis, aldus de documentairemaakster, wezenlijk voor onze toekomstige voedselvoorziening. In *Eeuwige Moes* komen de achterblijvers aan het woord. Mensen die samen met Walrecht en Kuiper jarenlang dezelfde droom koesterden.

De vrome kudde

GEACHTE VERZEKERAAR

Nog maar eens een greep uit – authentieke – schriftelijke uitspraken van verzekerden die aangifte doen van een schadegeval:

„Bovendien heb ik vóór mijn eerste ongeluk en na mijn laatste schadevrij gereden.”

„Een voetganger kwam plotseling van de stoep en verdween vervolgens zonder een woord te zeggen onder mijn auto.”

„Ik ben in de bocht, niet ver van de plaats van het ongeluk vandaan, gaan slingeren. Tijdens het slingeren heb ik waarschijnlijk de tegemoetkomende Mercedes geramd, die vermoedelijk de uiteindelijke richting van de laatste fase van rit mede heeft bepaald.”

„Bij thuiskomst reed ik per ongeluk een verkeerde oprit in en ramde een boom die daar bij mij niet staat.”

„De jongen was overal en nergens op de straat. Ik moest meerdere bochten nemen voor ik hem raakte.”

„De politieauto gaf mij een stopteken. Bij het zoeken van een geschikte plek vond ik een brugpijler.”

Ingezonden door Cyriel Nijs

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? *Kerk+Leven • Vrome Kudde*, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03/210.08.49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

VLAAMSE PUZZELS DEPUZZELAAR

Uitgeverij Jacques Gilliéron bvba
Antwerpen Telefoon (03)658.91.53 - 658.00.53

Zweedse kruiswoordpuzzel.

Méér van deze Zweedse puzzels vindt u in de volgende Vlaamse puzzeltijdschriften van 'De Puzzelaar' t.w. De Stad Stockholm en De Viking.

Bij uw dagbladhandelaar verkrijgbaar.

Oplossing van de puzzel van vorige week: INTELLECT

verniel- zucht	reptiel	lange vij- andschap	wervel- storm	rund	staat	Chinees gerecht	bloem	land- bouw- werktuig	
			7				10		1
rekening						Emi- nentie		muur- holte	delfstof
hormoon						9			
annexus			slaven- schip		afkomst		ingenieur		2
dundoe							looi- stof		
	8		6	christe- lijk feest fel schijnend			3		
één der V.S.						een zekere		draag- buidel	
afzon- dering									Heilige
	5								
overjas		geest- drift					4	spil	
					festijn				

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----